

2. Tiden efter scanningerne på Roskilde Sygehus.

Jeg ligger i min seng på afdelingen og venter på at blive scannet, pludselig kommer min papmors datter Hanne, hun er læge. Hun græder, måske hun allerede ved hvor alvorligt det er, jeg holder hendes hånd og vi siger ikke rigtig noget. Jeg ved hvem der holder mig i hånden, men jeg husker ikke hendes navn. Når det er ved at være tid til jeg skal scannes, går Hanne og jeg bliver kørt til scanneren.

Tilbage på afdelingen, hvor jeg ligger på gangen, der kaster jeg op i min ny redte seng, det synes jeg er pinligt.

Min kæreste Preben, min far og papmor, kommer på besøg, jeg kan kende dem alle 3.

Jeg siger Preben, far og Musse, det var de ord jeg kunne sige på daværende tidspunkt. Jeg var meget ked af jeg ikke kunne sige Erna, navnet på min papmor.

Jeg var taknemmelig for at de kom og besøgte mig.

(Musse er en labrador dame!)